

საქართველოს რეპუბლიკის
კულტურის მინისტრის განკარგულებაში

K273.362
3

**საშოგაკო ბატიკოვიძის
(კომიკური თრილერი ერთ მოქმედებად და
თერთმეტ სცენად)**

მოქმედებები:

1. ელენა ქვიჩინი – ცოლი ოცდაათ წლამდე, მარკეტინგის მენეჯერი რომელიც კონსორციუმში.
2. მაიკლ დანსერი – ქმარი ოცდათორმეტ წლამდე, წამყვანი დიზაინერი იმავე კონსორციუმში, საერთოდ კი, მზატვარი.
3. კარლი – ელენას მამამთილი სამოცდასამ წლამდე, მაიკლის მამა.

4. როზალია – ელენას დედამთილი სამოც წლამდე, მაიკლის დედა..
5. გებრიელ ბონიფაციუსი – სტუმარი გაურკვეველი ასაკით, სწორედ იმ რომელიც კონსორციუმის მფლობელი.
6. ცხენი ტელევიზორიდან – სამი წლის.

მოქმედების დრო: ოცდამეერთე საუკუნის დასაწყისი.
მოქმედების ადგილი: ევროპის რომელიც ქვიჩინის დედაქალაქი.

დეკორაცია:
ქალაქის იმ უბანში, სადაც ეგრეთ წოდებული "საშუალო ფენა" სახლობს, არის ერთი პატარა, მაგრამ თანამედროვე დიზაინში გადამწყვეტილი, ერთი თოთახიანი ბინა; მინის ტიხრით გამოყოფილი მიმდებარე სამზარეულო-დიდ მაგიდას, ავანგარდული სტილის საათს, ფართოიკრანისან პლანეტარულ ტელევიზორს... სამზარეულოს შესასვლელთან არის ისეთი ვინროსვეტი, რომ ხელი მოკელება და ძალიან ბრწყინვალეებს... ერთ კუთხეში, სადაც ნახატები ჰქოდიო, დგას მოლბერტი სამუშაო მდგომარეობაში.

პირველი სცენა

რედაქტორი: დავით ოძელაშვილი
მხატვარი: თემურ ნინუა
კარიკატურის ავტორი: ზაალ სულაკაური
ტიქნიკური რედაქტორი: ირაკლი ბელთაძე
კორექტორი: მარინე ვარაზანაშვილი
არმური - <http://armuri.blogspot.com/>
©მიხო მოსულიშვილი, 2010
@საარი, 2010

გამომცემლობა "საარი", 2010
მის.: თევდორე მღვდლის 57; ტელ.: 35 12 23
saari_ltd@yahoo.com

ISBN 978-99940-60-87-0

(მაიკლი და ელენა ჩაცმულები არიან და დიდხანს უყურებენ მაყურებელს, მერე

ორივე გაცივებენ).

მაიკლი - სასობო ბატი...!

ელენა - კომპით!

მაიკლი - (სიცოცხლის მოსხვეს და საჩვენებელი თითით ემუქრება მაყურებელს) სა-

სობო ბატი კომპით!

ელენა - (ნაბეჭედი) პრესა ერთ მოქმედებად და თერთმეტ სცენად.

(ორივენი წამოხტებიან, მუსიკა).

მაიკლი - ჩვენ ვიმყოფებით ევროსტადიონებში გამართულ, ევროპე-
მონტიან ბინაში. აქ არის Sony - KDL-40XBR9... და მერე ვეღარ ვკითხუ-
ლობ... მოკლედ, "სონის" ტელევიზორი! მოცისფრო-მონაცრისფრო მეტ-
ალიკი! ათას შეიდას ას სამოცდაჩვიდმეტ კვროიანი! პლაზმური!
პლაზმურ-კრისტალური ეკრანით! შიდა ავტონომიური კვებით! უერთდება
ინტერნეტს და BRAVIA-ს ვიდეოზე თქვენ ხედავთ უნაკლო გამოსახულებ-
ბას, მაქსიმალურ დეტალებში! ეს მხოლოდ ტელევიზორი კი არა, ოჯახის
წევრია! ირეალური ხდება რეალური! Sony ჩემი ოჯახის წევრია...!

ელენა - სააბაზანო! ფირმა "იმოლას" ყველაზე კაფელით - "პიკასო"! მარ-
თლაც რომ პიკასოს ყველაფერი!

მაიკლი - Asus tek-ის ერთ-ერთი მრავალ ფუნქციური ნოუტბუქი V1 სერი-
იდან - Asus V1Sn - ყველაზე პრეტენზიული პროფესიონალი მომხმარე-
ბლის არჩევანი! მაქსიმალური ნარმალობით! იდეალურია პროფესიონ-
ალურ, ასევე სხვადასხვა გასართობ პროგრამებთან მუშაობისას!... გამ-
ოირჩევა ეკონომიური და ფრიად ხანგრძლივი ავტონომიური მუშაობის
დროით.

ელენა - და მაღალი ფასითაც - ათას შეიდას ორმოცდაცხრა ევრო!..
მაიკლი - და არც საშუაზე გამოდის იაფი... თავისი ჯაკუზი და შეკიდული
ქერი...!

ელენა - ეს ყველაფერი ერთად ქმნის ამ იდილიას...

მაიკლი - სადაც რეალური ხდება ირეალური!

ელენა - ინცება!

მაიკლი - წარმოდგენა?

ელენა - წარმოდგენა!

მაიკლი - ჰო, წარმოდგენა ინცება!

(სიბნელე.

უკანა მხარეს ნათდება ჩვენგან ზურგმუკვეთ მდგარი მაიკლი - შხაპის ქვეშ დგას
და ბანაობს.
ელენა მაგიდასთან ზის, ლექტოპი გაუხსნია და იმას უყურებს.

მაიკლი შხაპს გამორთავს, პირსახოცს აიღებს და ტანს იმშრალავს. ფლოსტები ვერ
იპოვა და ფეხისწვერებზე მოაბიჯებს).

მაიკლი - ჩემი ფლოსტები სად არის?

ელენა - ფლოსტები არ ვიცი, მაგრამ ეს რა არის? (ლექტოპის ეკრანზე მიუ-
თითებს).

მაიკლი - (ფლოსტებს ეძებს) აბა, მე რა ვიცი, რომელ საიტზე ხარ? (მაგიდის
ქვეშ იყურებს). იქ დამჩრებოდა, სააბაზანოში...

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

ელენა - აი, ეს! (ჩართავს ვინდოუს პლეიერს და იქიდან ისმის ხმები პორნოფარსკე-
ლავ ტერა პატრიკის ერთ-ერთი სუპერ-სექსუალური სცენიდან).

უყურებ ხოლმე!..

მაიკლი - კარგი რა, მართლა და მართლა, სულ ნუ ჩამაშხამე ეს სალამო!.. ხომ გითხარი, აღარ გადმოვიწერ მეთქი!.. მეთქი რა ვქნა, მართლა ხომ არ მოვიჭრი?

ელენა - ჯერ ნუ იჩქარებ... რა იცი, რაში დაგვჭირდეს... მოდი აქ, უნდა შევაჯამოთ...

მაიკლი - შევაჯამოთ კი არა, შენ თვითონ მოდი და ამ კომპის გარჩევაში მაინც მომეხმარე... (მომდევნო კომპს აჭრის გულს). ბატი ხომ მარტომ გავ- პუტე!..

ელენა - მე რატომ უნდა გავარჩიო? მე ხომ გითხარი, რესტორნიდან მო- ვიტანოთ მეთქი...

მაიკლი - მითხარი, როგორ არ მითხრი, მაგრამ...

ელენა - ჰოდა, როგორც ღვიძლის პაშტეტი მოვიტანეთ, ლაპლატურად; როგორც შემჭვარი გოჭი ცხარე სანებლით, ბავარიულად; როგორც საშო- ბაო პუდინგი და ყველი ქვემო ბეარნულად, ასევე მოგვეტანა ეგ შენი სა- შობაო ბატი კომპით.

მაიკლი - (აღშფოთებული) აბა, მითხარი, რომელ რესტორანში გააკეთებენ ჩემნაირად? რომელში? გერმანელებთან თუ დანიელებთან?

ელენა - თუ არ შეგეძლო, არ გაგეშვა მაშინ ჩვენი მოსამსახურე ჟოზე- ფინა და ის მოგეხმარებოდა... აბა, მე რა ვიცი კომპის დაჭრა? თავად კომ- პი ვარ, კომპის სურნელით...

მაიკლი - აი, სულ ასე იცი! შენ მაშინაც არ მომანოდე მიქსერი!

ელენა - აბა, როდის?

მაიკლი - როდის და, "ნაპოლეონს" რომ ვაცხოვბდი!

ელენა - აუ, ეგ როდის იყო!..

მაიკლი - როდის და, აქვე, ნინა საუკუნეში!

ელენა - შენ არ ამბობდი, მხატვარი ვარ და ფერწერულად უნდა გამოგ- იცხოო?! და თანაც "ნაპოლეონს" კი არა, "ჟოზეფინას" აცხოვბდი! "ჟოზე- ფინას"!

მაიკლი - საბრალო, საბრალო მოხუცი ჟოზეფინა... განა არ ეკუთვნოდა საშობაო დასვენება, როცა მანამდე მთელი წელიწადი ჩვენ გვემსახურა?

ელენა - ჰოდა, თუ ეკუთვნოდა, დაჭერი ეგ შენი კომპები და ისე მო- მისმინე!

მაიკლი - (ტელევიზორის გადასართავ პულტს დაეძებს) პულტი რა იქნა?

ელენა - (ლემბტომის კლავიატურაზე კრეფს რაღაცას) აი, შეხედე, რა ტრაკობას აქვს ადგილი...

მაიკლი - აბა? (ელენას უყურებს უკანაღებზე).

ელენა - სად იყურები, ბანკებზე ვთქვი... (რაღაცას ანგარიშობს). აი, უყურე... მე ახლა ვაკეთებ დეკემბრის მდგომარეობით და ნახე, რა გამოდის...

მაიკლი - (კომპის დაჭრას თავს ანებებს და რაღაცის ძებნას იწყებს) სად ოხრობა-

შია?... სადაცაა დოლები დაინყება...

ელენა - რა დოლი, აქ უყურე მეთქი!.. ამ ბანკში აგარაკის ვალი არის სამოცდაექვსი ათას შვიდას ორმოცდაცხრამეტი ევრო და ოთხმოცდაშე- დი ევროცენტი...

მაიკლი - დოლები... (ისევ პულტს დაეძებს) დოლები "ევროსპორტზე"...

ელენა - მოეშვი მაგ დოლებს, მაიკლ!.. მაინც სულ აგებ და აგებ...

მაიკლი - ჯერ ვაგებ, მაგრამ ერთხელაც იქნება და გამიმართლებს, ძალიან გამიმართლებს და მერე ნახე...

ელენა - შენი მოგებული მე ჯერ არ მინახავს და...

მაიკლი - იმიტომ, რომ ჩანყობილია... თორემ, მე ცხენების პროფესორი ვარ... ხომ მოგიყევი, კინალამ რომ ჟოკეი გავხდი...

ელენა - ბატმა გინდა ლობის იქით იყიყინოს, გინდა ლობის აქეთ, მაინც ბატია.

მაიკლი - (პოულობს პულტს და ტელევიზორს გადართავს) მაგასაც ვნახავთ!.. თან გისმენ, ჩემო სურნელოვანო, ჩემო მშვენიერო კომპო!

ელენა - აი, ნახე!..

მაიკლი - აბა?

ელენა - თვეში რომ შეგვაქვს ხუთი ათას სამას სამოცი ევრო და სამოც- დაშვიდი ევროცენტი, აქედან ძირის დაფარვა ხდება ათას ასი ევროთი და დანარჩენი სულ პროცენტში მიდის!.. ნარმოგიდგენია? (მაიკლს ხელში შეპყ- ინვია ნაფერად გათლილი კომპი და დანა და, პირდაღებული უყურებს დოლს). უჰ, შე მართლა ბატო!

მაიკლი - ფუჰ, შენი!.. ფუჰ!

ელენა - ისევ ნააგე?!

მაიკლი - ბევრი არა, ცოტა... ჩემი სიგარეტის ფულს მოვაკლებდი ხოლმე, იმას ვაგროვებდი და იმით ვითამაშე... და, ესე იგი, ძირი უფრო მეტია, ვიდრე პროცენტი?

ელენა - პირიქით, სულ პირიქით. პროცენტში გაცილებით მეტი ფული მიდის შენატანიდან, ვიდრე ძირის დაფარვაზე...

მაიკლი - ჯანდაბა!.. აი, ისევე!..

ელენა - და, აბა, მოდი, ვნახოთ, რა ხდება ამ ჩვენი ბინის გადასახდთან დაკავშირებთ მეორე ბანკში? აქ ათწლიანი კრედიტი გვაქვს, ათწლიანი და ეს არის ორას ოცი ათასი ევრო.

მაიკლი - ორას ოცი ათასი!

ელენა - და აქაც ძირითადი ვალი ცოტა ფულით იფარება და დანარჩენი სულ პროცენტის დასაფარად მიდის...

მაიკლი - ეს ბინა... (გაფცქვნილ კომპს თხელ ნაჭრებად ჭრის და რომ ბრახდება, სიჩქარე უმატებს) აბა, ის პირველი ბანკი რით ჩამორჩებოდა ამ მეორეს?..

ელენა - და მანქანას უყურე ახლა...

მაიკლი - ო, ღმერთო, ჩვენი მანქანა... გვეყიდა რაიმე ძველი...

ელენა — როგორ, ვილატების ნახმარი ავტომობილით გვევლო ამ გაქანებულ ოცდამეერთე საუკუნეში? ის ხომ კარგია, სულ ახალთახალი "რეინჯ-როვერი" რომ გყავს?

მაიკლი — მაგარია! ძალიან მაგარი! (უფრო გაცხარებული ჭრის კომპს და ტელევიზორს უყურებს). ფუჰ, შენი! ფუჰუ, შენ ცხენი კი არა, ვირი უნდა ყოფილიყავი, ვირი!

ცხენი ტელევიზორიდან — კარგია, ნუ მაგინებ! ჩემი ბრალი არ არის! მაიკლი — როგორ არ არის, პირველი უნდა ყოფილიყავი და შესამე მოხვედი! შესამე!

ცხენი ტელევიზორიდან — ან შესამე როგორ ვეყავი, ეგეტე კი მიკირს! მაიკლი — რა არის საკვირველი, არაბული ჯიშის ცხენი ხარ, სამი წლის ცხენი! შენზე დიდი აღარ ვარგა და შენზე პატარა! პირველი უნდა ყოფილიყავი!

ცხენი ტელევიზორიდან — ხომ გითხარი, ჩემი ბრალი არ არის მეთქი! მაიკლი — აბა, ვისი ბრალია? ისე ჩაანწყვეს?

ცხენი ტელევიზორიდან — არა, არა, აქ ჩანს არა შეიძლება, ყველას ცხენში ამოგვაყოფინებენ თავს.

მაიკლი — აბა, რა გეტყავს! გუნებაზე ვერა ხარ? ცხენი ტელევიზორიდან — მოსახვეკეში ცუდად შეეედი და ფეხი გადამიბრუნდა!

მაიკლი — გადაბრუნებული ფეხის არაფერი გეტყობა, მშენივრად დადიხარ!

ცხენი ტელევიზორიდან — მთლად კი არ მიღრძვია, მაგრამ არც არაფერი დამეკლებია...

მაიკლი — არაბული ჯიშის კი არა, ვირი ხარ და მეტი არაფერი! ცხენი ტელევიზორიდან — გამოთქმები შეარჩიე, გეთაყვა, თუ შეიძლება!.. ახალ ისეთ რამეს გეტყვი, რომ ცხენად ყოფნა მოგენატრება!

მაიკლი — მე - ცხენად? არც კი იოცნებო!

ცხენი ტელევიზორიდან — მე ისეთი ვინმე მაზის ხოლმე ზურგზე, რომ იმის შემოჯდომას ყველა ინატრებდა!

მაიკლი — მაგალითად, ვინ? კერძოდ?!

ცხენი ტელევიზორიდან — ტერა პატრიკი!

მაიკლი — თვითონ ის?!

ცხენი ტელევიზორიდან — ჰო, თავად ტერა პატრიკი!

მაიკლი — (მწარედ იმედაცრებული) ცხენად ყოფნაც რომ სანატრელი გაგიხდება, ეს არის ცხოველები!

ელენა — მოევი მეთქი მაგ დოლს... მაინც სულ აგებ და აქ მიყურე...

მაიკლი — გიყურებ, აბა, რას ვაკეთებ?

ელენა — ამ შესამე ბანკმა მოგცა კრედიტი ას ოცი ათასი, მაგრამ, აბა, ნარმოიდგინე, ახლა რომ კრიზისია და "რეინჯ-როვერებიც" გახდა ოთხ-

მოცი ათასები... აი, ახლა რომ გამოგვეყვანა მანქანა, მთელი ორმოცი ათასი ვეროს დანა ზოგი გამოვიდოდა, მაგრამ არაუშავს! ამასაც დაფვარავთ!

მაიკლი — შვიდ წელიწადში?

ელენა — არა, ესეც ათწლიანია. რით ველარ დაიმხსოვრე, რომ მარტო აგარაკია შვიდწლიანი! და აქ რაღა ხდება პირველი დეკემბრის მდგომარეობით?

მაიკლი — რა უნდა ხდებოდეს? რაც სხვაგან ხდება, მანდაც ის მოხდება... წავედი, ფარში უნდა გავაკეთო, ბატს შიგნით ჩავუდო, მერე ყელი და კისერი გავუკერო და ღუმელში შევდგა... ხომ იცი, დედაჩემს როგორი გაკეთებული უყვარს? ცხადს თავისი დაჭრილი კომპის თასით. მერე ისევ შემოვფს თავს! როგორი, როგორი და — კარგი! ჩვენი ოჯახის პატარა, სულ ერთი ციკუნა საფირმო საიდუმლოთი!

ელენა — რით ველარ მორჩი ეს ბატი, ამხელა მხატვარი კაცი ხარ... და ამათი გამომძალველი დედაც რაა... აქ უარესია... ხედავ? პროცენტი ძირის ვალზე ამითთან შვიდჯერ მეტია! შვიდჯერ!

მაიკლი — (შემოდის აღწვებული) აბა, არ იცოდი, რომ ეს ბანკები ერთი-მეორეზე უფრო სისხლისმწოველი ნურბელები არიან? რად გვინდოდა ამდენი კრედიტები? ეს კრედიტები ხომ ჩვენს ირებისთვის არის სულ გამოგონილი...

ელენა — მოიცა, მოიცა... არ ამიროო ანგარიში... ფერმის ვალი, იმ ფერმისა, სადაც ევროპული სტანდარტების აუზი გვაქვს, ოთხმოცი ათასი ევრო დაჯდა მთელი თავისი მიწის გადასახადებით და ევროემონტებით. გვინდოდა?

მაიკლი — გვინდოდა! ეს - ერთი!

ელენა — ამ ბინის ვალი, ესეც მოდერნი გადაწყვეტილი და ესეც ქალაქის საუკეთესო არქიტექტორის დაგეგმილი და თანაც სად? — ჯვაროსნების ბულვარზე! ანუ სწორედ იქ, სადაც პრესტიჟული სამსახურების ცხვირბზუბული ხალხი ცხოვრობს სულ! საშუალო ფენა! თავიანთი შინა მოსამსახურეებით, გარაუებით და ბრჭყვიალ-ბრჭყვიალ ავტოებით... ჰო, ამ ბინის ვალი — ორას ოცი ათასი ევროა და "რეინჯ-როვერი", სულ ახალ-ახალი — ას ოცი ათასი ევრო.

მაიკლი — სულ რამდენი გამოვიდა? (ისევ გადის სამზარეულოში).

ელენა — ნეტავ როგორმე დაიმხსოვრებდე, რომ სულ ოთხას ოცი ათასი ევროს კრედიტი ავიღეთ, ოთხას ოცი ათასის!

მაიკლი — ლამის ნახევარი მილიონი ევრო! (შემოდის ბატის მკერდის კერვით)... ეს — ორი!.. და შესამე კიდევ ის, რომ — რად გვინდოდა ამხელა კრედიტები, რად გვინდოდა? (ნემსს იჩხვლებს თითში) ახ... ჯანდაბა!

ელენა — მოიცა, კომპის არომატს შეგიბერავ და გაგივლის! (სულს უზერავს).

მაიკლი — არ შეიძლება რევენ სხევიებით წყნარად გპეცხოვრა? ელენა — დაგავინყდა, საიდან ამოგავყავან? მე რომ შემთვის მესმინა, ისევე

იმ ჩამონგრეულ ორთახიანში იჯდებოდი ქვემო უბნის ჯურღმულში და ბედნიერად იგრძნობდი თავს იმ მათხოვრებში! ხუთი ევრო, ხუთი ევრო ვერ გასესხა ვერვინ, რომ ტელეფონზე დამერეკა!

მაიკლი — მართო ჩემზე რომ ყოფილიყო, მე კრედიტს არ ავიღებდი. როცა მიქნებოდა, მართო მაშინ დავხარჯავდი...

ელენა — ეს კრედიტები ჩემი კაბებისთვის და ძვირფასეულობისთვის არ ამიღია!.. რა, არა ვარ მართალი? არა ვარ?

მაიკლი — მართალი ხარ, მაგრამ შენთვის არ უნდა დამეჯერებინა... (მადის გაცხრილი ბატიო).

ელენა — (ატირდება) მართო ჩემთვის მინდოდა?! ჩემთვის? სამას სამოცი ევრო ლირს ჩემი სათვალე და ის ვერ მიყიდა, მთელი ჩემი ხელფასი სულ ამ კრედიტის დასაფარად მიღის...

მაიკლი — (შეშლის საშხარეულოდაც) ჰო, მართო შენთვის არა, ორივესთვის გვინდოდა... და გვინდა კიდევაც... არ იღარდო, კომპო, ყველაფერი იქნება კარგად...

ელენა — დემენერატი და დამბალი ხარ... დემენერატი და დამბალი... მაიკლი — (მოდის და ყნოსავს) უჰ! უჰ!

ელენა — უჰ და ჯანდაბა!

მაიკლი — როგორი კომპის არმატი გაქვს მართლა...

ელენა — თავი დამანებე!..

მაიკლი — ახლავე შემირიდდი, ახლავე, თორემ დამეცვება ის ბატი!.. ხომ იცი, თავისივე წვენი უნდა მოვასხა ხოლმე... (მოეხვევა).

ელენა — ჰო, დედოკო და მამიკო არ გაანაწყენო! შობას უბატოდ ხედები-ანი!

მაიკლი — ჰო, უბატისკა შემოდი... (იცინის). ძალიან ლამაზი ხარ!

ელენა — ვარ, როგორ არა ვარ!.. და იმ შენ ინტერნეტის ბოზებს მილიონ-ჯერ ვჯვონბივარ!

მაიკლი — ჰო, კომპო! მილიონჯერაც სჯობიხარ და უფრო მეტჯერაც... (მოდის საშხარეულოსკენ, შეჩრდება). ისე კი, შეჩვევა სცოდნია ვალდებ... და...

მთელი ცხოვრება რომ ვალდებში ვადის, უკვე ამასაც მივეჩვიე... ელენა — შენ არ იღარდო!.. რაღა დარჩა, შვიდი წელი და ცხრა თვე და მორჩება. აგარაკიც ჩვენი იქნება, ეს ბინაც და "რეინჯ-როვერიც"...

მაიკლი — (გაშლის) ჰო, ჩვენი იქნება, თუ სამსახურიდან არ გამოვყვარეს და ბანკებმა აუქციონზე არ გაგვიყიდეს ყველაფერი...

ელენა — მაგისი მცემი... მეც ძალიან მშინია, მაგრამ ცვდილობ, არ ვიფიქრო ხოლმე ამაზე... (უფრზე ნივრას მიიღებს) ზღვა, ზღვა... გასოვს პალმა დე მალიორკა?

მაიკლი — (შეშობრუნდება) იცი, რა, კომპო? აღარ მინდა მუშაობა... ჩვენი ფერმაში მინდა... ელენა — (ზღვის ტალღებივით ლაპარაკობს) ეემე ააარ იფიქრო, არაა... ემ

ხომ დალატი იქნება... დალატი და ასეთ არმატულ კომპს მართო ხომ არ დამტოვებ ამხელა ვალდებთან? შენ ხომ მხაატეარი ხარ! თითქმის პიკასო, კუბისტური პერიოდის მერე და ცოტა ბოსნი, მარტინოვიდან...

მაიკლი — შენი წყალობით, დიდი ხანია მხატვარი აღარ ვარ!

ელენა — არც ყოფილხარ!

მაიკლი — სამაგიეროდ, წამკვანი დიზაინერი ვარ ჩვენ კორპორაციაში. ელენა — მერე, ცუდია? და არ დაიფიქრო, ვისი დამსახურებო მოხედი იქ!

მაიკლი — იცი რა, კომპო? ნე დავილალე უკვე! ჩვენ ფერმაში მინდა, ჩვენ აუზთან დავიდგამდი მოლბერტს, ერთ ბოთლ შავ ღვინოს...

ელენა — მე მზეს მივეფიცებოდი, შენ კი კრემს წამისევამდე. მაიკლი — არა, კრემს კი არ წავისევამდი, მე დაგხატავდი... (თიის მოლბერტ-თან მიდის, ფუნჯს აიღებს) დაგხატავდი იისფერ ტონებში... წარმოიდგინე, რა ლამაზი იქნებოდი — იისფერი და ცოტა მწვანე!

ელენა — და ყველა იკობავდა, ვინ არის ეს ქალი ისევე როგორ? და ელენა — და ყველა იკობავდა, ვინ არის ეს ქალი ისევე როგორ?!

მაიკლი — და იქნებოდა დიდი მზე, დიდი... ალიგელიკებული ჩვენ აუზ-ში... დიდი იდილია და... გაკვირებული ფუტკრები იფრენდნენ ნახატთან...

ელენა — ბზზზ... მაიკლი — ბზზზ...

(ისმის ზარის ხმა).

მაიკლი — ნავიოცნებეთ... (შედის საშხარეულოში) შენ ვალდებ, კომპო...

(ზარი მერედება).

ელენა — (დაადგინებს) მაცხევარში ერთი ბოთლი ბურგუნდული ღვინოა - შენი ბატისთვის მოგიტანე...

მესამე სცენა

(ელენა კარს გააღებს.

კარს მიღმა მიჩანს გრძლად გაჭიმული ხალიჩა — თითქოს პოდიუმი... იმ ხალიჩის ბოლოში დგას უცნაურ ტანსაცმელში გამოწყობილი ადამიანის სილუეტი.

ელენა იკიფლებს და გულწაფული დაეცემს. მაიკლი მორბის, ისიც დაინახავს. მოსულს და ახლა იმას წაუფა გული.

სცენაზე შემოდის სტუმარი, მოუვალდებურებს ოთახს, მერე მამანაურის პითლს დააგ-ლებს ხელს, გახსნის და გულწაფულბის მოსულოიერებას ცდილობს იწა).

ბონიფაციუსი — ქალბატონო! ქალბატონო! (უყვიროს). გონს მოდი! (ხელში აიყვანს ელენას, შემოდის და ტახტზე დაწვენს და შამბანურს აპყურებს სახეზე, მერე ცოტას დააღვიძებს კიდევ. ელენა ახველებს და თვალებს გაახელს).

ელენა — ბატ... ბატ... ონო...
ბონიფაციუსი — (ყრისავს) სალამო მშვიდობისა, კომში!
ელენა — თქვენ... ჩვენთან... თქვენ აქ... ონო, ონო... ბატ, ბატ...
ბონიფაციუსი — კი, და რატომაც არ უნდა მოვსულიყავი?

მიკლი — (ბარბაცით შემოვა ისევ, ბონიფაციუსს შამბანურს გამოართმევს და პირდაპირ ბოთლიდან მოსვამს) თქვენ გამარჯვებისა იყოს, პატრიცე მშვენიერ ბატონო...
ბონიფაციუსი — სალუტ!

მიკლი — (ბოთლს ბონიფაციუსს გაუნვდის) თქვენც ხომ არ გასინჯავდით?
ელენა — რას ამბობ!..
მიკლი — უკაცრავად, ჩემი ნაპირალია... სხვა ბოთლს მოგართმევთ ახლავე... (ნასვლას დაბრუნებს).

ბონიფაციუსი — არ არის საჭირო... ახლა იქნება მთავარი შემოსევა!

(ბონიფაციუსი პოდუმის ხალიჩაზე მოაბიჯებს — გგონება, ახალი მოდის ჩვენებააო. ისმის შესაბამისი მუსიკა და ბონიფაციუსი გზადაგზა იხდის სრულ ლაზადას, მერე სრულ პიჯაკს, მერე ისევ სრულ ჯემპრს, და ტანზე შემოკვალთულ, ჭრელა-ჭრულა ტანსაცმელში რჩება).

მიკლი — აი, შემოსვლაც ამას ჰქვია!
ბონიფაციუსი — (ელენას) აბა, კომში, თავს როგორ გრძნობთ?
ელენა — კარგად... ახლა უკვე კარგად... მაგრამ ვერაფრით წარმოვიდგენდი, თუ ამხელა კორპორაციის...
მიკლი — ახლა უკვე კონსორციუმის...

ელენა — ჰო, ახლა უკვე კონსორციუმის მფლობელი ჩვენთან მოსვლას იკადრებდა.
მიკლი — მოხარული ვართ თქვენი სტუმრობის!..
ბონიფაციუსი — იცით, ჩვენი კორპორაციის კონსორციუმად გარდაქმნასთან დაკავშირებით ახალი შიდა სამსახურებრივი ურთიერთობების დამყარება იწყება მომავალი წლიდან. დირექტორთა საბჭომ გადაწყვეტილება მიიღო, რომ ჩვენი ათი ათასი თანამშრომელიდან სამი განსაკუთრებით საუკეთესო ამოგვეჩვენო და საშობაო საღამოს მათ ეწვეოდით. პირველობა კი თქვენ გერგოთ!..
ელენა — ვაი!

მიკლი — მართლა?!
ბონიფაციუსი — და ეს სამივე ოჯახი, თქვენი ჩათვლით, მიიღებენ საუცხოო ტორტებს!... და რაკი თავს გამოწკლავდა ვერ ჩავთვლიდი, ამ

აქციაში მეცემონანლივობ...
მიკლი — ბედიც ამას ჰქვია!
ბონიფაციუსი — ალბათ!

ელენა — ძალიან სასიამოვნოა...
მიკლი — სუფრასთან მობრძანდით და მალე...
ელენა — ვაიმე, ბატი!... ბატი არ დაინვას!

მიკლი — ჰო, ბატი უნდა გადავბრუნო!.. (გარბის სამზარეულოში) და მალე საშობაო ბატსაც შემოვიტან, კომში...
ელენა — სუფრასთან მობრძანდით. აქ დაბრძანდით, ან აქ! ან სადაც უფრო მოხერხებულად იქნებით!

ბონიფაციუსი — (გასახველისკენ მიდის) მე ახლავე დავბრუნდები...
ელენა — როგორ, უკვე მიდიხარ? ერთი ფუჭურით მაინც არ გვადლევრძელებო?
ბონიფაციუსი — არა, არ მივედივარ, ახლავე შემოვალ... (გადის და ცოტა ხანში ლამაზად გაფორმებული ლანგრით შემოაქვს ტორტი) საით ნავილო?

ელენა — მივიდაზე დადგით!
ბონიფაციუსი — ეს ჩვენი სინდიკატის საჩუქარია საუკეთესო თანამშრომლებისთვის. საშობაო ტორტი.
ელენა — დიდ მადლობას მოგახსენებთ, დაბრძანდით. სადაც გნებავთ.

ბონიფაციუსი — ძალიან რომ მეჩქარება? კიდევ რამდენიმე ადგილას მისვლა უნდა მოვასწერო თორმეტ საათამდე.
ელენა — იცით, ჩვენს განყოფილებაში როგორ უყვარხართ ყველას?
ბონიფაციუსი — როგორ?

ელენა — ძალიან!.. და რას ნარმოვდგენდი, თუ აქ მოხვიდოდით...
მიკლი — (შემოაქვს ახლად შემწვარი ბატი ლანგრით) ესეც ჩვენი საფირმო, დიდებული, ლამაზი და მშვენიერი...
ელენა — საშობაო ბატი კომში!

ბონიფაციუსი — (მიკლს) თქვენი გვარი ლათინურად ბატს ნიშნავს, ხოლო თქვენი კი (ელენას) კი კომში!.. ასე რომ, თქვენც ბატი კომში ხართ და სუფრაზეც ბატი კომში გაქვთ...
მიკლი — ჰო, ეს არის ბატი კომშის ფარში და ერთი პატარა, სუფულ პატარა და სუფულ ციქნა და სუფულ ცეროდენა ჩვენი საოჯახო საიდუმლოთი...
ელენა — საუცხოო კერძია, სრულიად... დიას!

მიკლი — აუცილებლად უნდა გასინჯოთ (ღანას აიღებს და დაჭრას დაუბრებს ბატს).
ბონიფაციუსი — მაგრამ ჯერ თორმეტი საათი არ მოსულა... ამიტომაც არ იცით, როგორ უნდა გაკეთდეს საშობაო ბატი თაფლიანი კომში! მოდით, ჯერ ნუ იჩქარებთ...
მიკლი — თუ იკადრებთ, ამნაირ შესანიშნავ ბატს, სწორედ ამნაირ ბატს

ხვალვე მოგრთმევთ საჩუქრად.

ბონიფაციუსი — (წამოდგება, ათვალეობს ოთახს). როგორც დავრწმუნდი, ჩვენი კონსორციუმის თანამშრომლები მშვენიერ ბინებში ცხოვრობენ, პირდაპირ დიდებულ დარბაზებში... მანქანა? აგარაკი?

ელენა — დიას, ფერმაც გვაქვს, ათმეტრიანი აუზით და...

მაიკლი — "რეინჯ-როვერი" გვყავს...

ელენა — წითელი... არა!..

მაიკლი — მწვანე!..

ბონიფაციუსი — ყავის...

ელენა და მაიკლი ერთად — ყავა ახლავე! (ორივენი ერთად ცდილობენ სამზარეულოს კარში შესვლას).

ბონიფაციუსი — მოიცა!.. მანქანაზე ვამბობ! ყავისფერი ჯიპი, არა?

ელენა — დიას... (უკან გამოვა, მაიკლს მუჯღუფუნს ურტყამს). ტოსტი! ტოსტი უთხარი!

მაიკლი — (შამპანურს გახსნის და ფუფურებში დაახახამს). ჩვენი კონსორციუმის სადღეგრძელო იყოს, პატივცემულო ბატონო!

ელენა — წინსვლა და გამაჯვება ჩვენს კორპორაციას! (ფუფურებს უჭახუბენებენ და სვამენ).

ბონიფაციუსი — თქვენს ოჯახს ვადღეგრძელებ, ჩემო მშვენივრებო!

ელენა — თქვენ გაგიმარჯოთ!

მაიკლი — დიდი სიხარული, ჯანმრთელობა და უამრავი წარმატება როგორც პირად, ასევე სინდიკატის ცხოვრებაში!

ბონიფაციუსი — (ელენას) თუ არ შენუხდებით, მეშვიდე არხზე გადამირთეთ, დოლები იწყება.

მაიკლი — როგორ? თქვენც თამაშობთ? (ელენას) აი, ხომ გითხარი, რომ ყველა წამდვილი მამაკაცი დოლზე ჩამოდის მეთქი და გვარიანადაც!

ელენა — მანდ თამაში რაში გჭირდებათ, მთელი ეგ იპოდრომი ხომ თქვენია?

ბონიფაციუსი — კი, ჩემია, მაგრამ ვერთობი ხოლმე და ფსონებსაც კი ჩავდივარ... თან მაგალითსაც ვაძლევ სხვებს... (ჯიბიდან ლეპტოპს ამოიღებს და ჩართავს) ოღონდ, მხოლოდ ჩემი ლეპტოპიდან...

ცხენი ტელევიზორიდან — ამ დოლზე ვერ გამოვალ... სამწუხაროდ...

ბონიფაციუსი — რატომ?

ცხენი ტელევიზორიდან — მოსახვევში ფეხი გადამიბრუნდა და... კინალამ ვიღრძე.

ბონიფაციუსი — ვერ გამოხვალ და ტერა პატრიკს სხვა ცხენზე შევსვამ!

ცხენი ტელევიზორიდან — მოიცა, მოიცა, გამოვდივარ მაშინ!

ბონიფაციუსი — კარგი, არ გინდა. ახლა დაისვენე და მომდევნოზე გამოდი.

ცხენი ტელევიზორიდან — ახლაც გამოვალ, ოღონდ აი, ეგ ქალი შემასვი

ზურგზე!

ბონიფაციუსი — (ელენას შეათვალეობს) მოგეწონა?

ცხენი ტელევიზორიდან — რით არის ტერაზე ნაკლები?

ბონიფაციუსი — (მივა ელენასთან, შემოუვლის გარშემო) არაფრით!

ელენა — იცით, ესეც (მაიკლისკენ მიუთითებს) სულ ცდილობს, მაგრამ წარუმატებლად.

ბონიფაციუსი — რას ცდილობს, ზურგზე რომ შეგისვას?

ელენა — არა, თამაშს...

მაიკლი — მაგრამ მე პატარა თანხას ჩამოვდივარ...

ელენა — არადა, ისე განვიცდი, ისე განვიცდი...

ბონიფაციუსი — რას?

ელენა — რაც არ უნდა იყოს, ეს ყველაფერი, რასაც აქ ხედავთ და რაც აუზიან ფერმაზე მოგახსენეთ და ყავისფერ "რეინჯ-როვერზე" — ეს ყვე-

ლაფერი...

მაიკლი — ჩუმად, კომშო!

ელენა — ჰო, ჰო, კარგი... გავჩუმდი...

ბონიფაციუსი — ეს ყველაფერი სულ კრედიტით გაქვთ გამოტანილი... ვიცი...

ელენა — ღმერთო, რა გულისხმიერი ბრძანდებით...

ბონიფაციუსი — იცით, მე უკვე მაგვიანდება, მაგრამ... (საათზე დაიხდავს) არაუშავს, თხუთმეტი წუთი გინდა აქეთ იყო და გინდა იქით.

ელენა — დარჩით, ბატონო, დარჩით და ერთად მოვილხინოთ...

მაიკლი — მოვილხინოთ და მოვისმინოთ თუნდაც კალსიკური მუსიკა... ბეთჰოვენი...

ბონიფაციუსი — (ამრებით) ბეთჰოვენი?

მაიკლი — ბახი!

ბონიფაციუსი — ბახი?

მაიკლი — მაშინ, ჩაიკოვსკი!

ბონიფაციუსი — უჰ, უჰ...

ელენა — როგორ ვერ ხვდები, რომ ჩვენ სტუმარს თანამედროვე უყვარს! (პულტით ჩართავს მაგნიტოფონს) ჯგუფი "განგმირვა"! The Pierces! ზი პიე-

სიზ! (იხმის ამ ჯგუფის სიმღერა "Boring" და ელენა ეცეკვება ბონიფაციუსს).

მაიკლი — (ადგილზე დგას და აჰყვება იმათ ცეკვას. ბონიფაციუსი და ელენა რომ დაამთავრებენ, ბონიფაციუსის მიმართავს) მაგარი ჯგუფია, ელისონ და კეტრინ პიესიზები!

ელენა — დები არიან...

ბონიფაციუსი — (მიდის მაიკლთან, ღიბზე მოუთათუნებს ხელს და იცინის) ეს რა არის!

მაიკლი — (ღიბს შეინვეს) არაფერი...

ბონიფაციუსი — აბა, ვის გაუგონია კონსორციუმის ბონიფაციუსის "ლიპია-

ნი თანამშრომელი?
 ელენა - ვაიმე! უდიზინეროდ ნუ დაგეტოვებთ, თორემ აზიის ბაზარზე შესვლა ისეც გაგიძინებლდებამ!
 მაიკლი - არა, იცით, ეს ისე... (ბატიკენ მოუთითებს) საშობაოდ...
 ბონიფაციუსი - უკანასკნელ დიპიანს სამი თვის წინ დავატოვებინე სამსახური!
 ელენა - მაგრამ ჩვენ ყოველდღე ვვარჯიშობთ!
 მაიკლი - ყოველ დღელა-საღამოს!
 ელენა - და ზოგჯერ შუადღამისასაც კი!
 მაიკლი - აბა, რა! ძალიან!
 ბონიფაციუსი - გეთანხმებით, მაგრამ შუადღამისას რომ ვარჯიშობდეთ, აქ ერთი ბავშვი მაინც ირბენდა!..
 მაიკლი - ერთიც ირბენს და მეტიც!
 ელენა - ეს ჩვენი გადასწყვეტი, სულ პატარა ოჯახური საკითხია!
 ბონიფაციუსი - რასაკვირველია!..
 ელენა - (მაიკლს) ხომ ხედავ, ჩვენ სტუმარს თანამედროვე მუსიკა უყვარს... მოდი, თან ვივარჯიშოთ და ვიცეკვოთ კიდევ...
 (ორივენი ცეკვავენ და ვარჯიშობენ. აწყვებათ ბონიფაციუსიც. მერე აწვლანი დაიძლევიან და ჩერდებიან).

ბონიფაციუსი — (ჯობიდან ჩემების ნიგნაკს ამოიღებს) თქვენი გვარი?
 მაიკლი — ჩემი?
 ბონიფაციუსი — თქვენი არა, (ელენას) თქვენი...
 ელენა — (გარუკვევლად) დაბა-დებუბა დიბ-დიბი.
 ბონიფაციუსი — (იცინის) თქვენ კომში ყოფილხართ მართლა... (წერს მაიკლის ზურგზე) აჰა... და ესეც... ჰმ-ჰმ-ჰმ... ჰა-ჰა!.. (ჩემს შუასებს) ესეც ასე...
 ელენა — (შუსიკას ჩართავს) ვიცეკვოთ?
 ბონიფაციუსი — გამორთეთ!
 ელენა — (გამორთავს) კი, ბატონო.
 ბონიფაციუსი — რამდენია თქვენი მთლიანი კრედიტი? თუ საიდუმლო არ არის?
 მაიკლი — არც ისე ბევრი...
 ელენა — ოთხას ოცი ათასი ევრო! ათი წლით!..
 მაიკლი — (წყნით, ელენას) ესეც ჩვენი გადასწყვეტი, სულ პატარა ოჯახური საკითხია!
 ბონიფაციუსი — (მაიკლს) ნუ ნერვიულობთ... (ელენას) მეც ასე ვივარაუდე...
 აი, ეს ჩემი თქვენ სახელზეა გამონერილი!
 ელენა — უკვე მივხვდი...
 ბონიფაციუსი — აქ ორასი ათასი ევრო ჩავენერე — თქვენი კრედიტის

ნახევარს ამით დაფარავთ.
 მაიკლი - დიახ, ძალიან!
 ელენა — დიდი მადლობა, ძალიან დიდი...
 ბონიფაციუსი — მადლობას ნაადრევად ნუ მომიხდით...
 მაიკლი - რატომ ნაადრევად?
 ბონიფაციუსი — მე ორმოცი წელიწადი ბიზნესში ვარ და ამხელა თანხას ტყუილად არავის ვაჩუქებ. არც თქვენ!
 ელენა — აბა, რას ითხოვთ ჩემგან?
 ბონიფაციუსი — რაც ვითხოვ და... (სივარას ამოიღებს, შესთავაზებს მაიკლს, მერე თავადაც მოუკიდებს და მაიკლიც). დიზინერო, თქვენ ხომ მშვიდი და განონანსორებული კაცი ხართ?
 მაიკლი - დიახ, სრულიად აუსილებლად და ყოველ მიზეზ გარეშე!..
 ბონიფაციუსი - (თავის სანთებელას მისცემს) თვენთვის მიჩუქნია!
 მაიკლი - (გალიმბებული უყურებს სანთებელას) ეს "ზიპო" არის და... და ამას რომ აანთებ, ქარიც კი ვერ აქრობს!..
 ბონიფაციუსი - (ელენას მოუტრიალდება) აი, ამ მაგიდაზე უნდა ახვიდე და ტრაკი მაჩვენოთ... (პაუზა), ერთი, ორი, სამი, ოთხი, ხუთი. სულ ხუთამდე დავითვლი და მორჩა, ეს ჩემი თქვენია!
 ელენა - არა!
 მაიკლი — მე აღშფოთებული ვარ!
 ელენა - (მაიკლს) დაწყნარდი! შენ დაწყნარდი! დაწყნარდი და დამშვიდდი!..
 მაიკლი — როგორ დავწყნარდე, როცა აღშფოთებული ვარ!.. (ბონიფაციუსს) როგორ კადრულობთ ამას?
 ბონიფაციუსი - როგორ და, ისე, როგორც ბატი გავსინჯე კომში!.. (ჯობიდან ისევ ლეზბოს ამოიღებს, გადაშლის, ჩართავს) მე აქ მესამე დოლს ვუყურებ და სანამ დამთავრდება, მოიფიქრეთ. ამ ჩემი თქვენი კრედიტის ნახევარი წერია! ნა-ხე-ვა-რი!

მეთხე სცენა

(ელენა და მაიკლი ცალკე გამოდიან).

მაიკლი — მე რომ დაჭერის არ მემშინოდეს, რადგან იქ... ემე... რადგან უშეწოდ ვერ გავიქვებ ცხეში, გამოვიტანდი იმ დიდი, ნაჯახივით დანას, რითაც ბატი დავჭერი და აი, ამ შენ სტუმარსაც კომშით შეგიწვავდი საშობაოდ.
 ელენა — (გაიცინებს) და მაგის შემწვარ ხორცს აჭმევდი დედაშენს?.. მაგრამ შენ რომ კაციჭამია არა ხარ?

მიკლი — არა, მაგვრამ მაგან შეუერთაცხოფა მოგვაცენა! ისეთი შეუერთაცხოფა, რომ მე საშინლად აღმეფოთებული ვარ...

ელენა — მეც!..
მიკლი — (პაუზის შემდეგ) როგორ მოვიქცეთ?

ელენა — არ ვიცი...

მიკლი — მე რომ ავდგე და გავაპანდლორო აქედან იმ თავისი ტორტიანად?... ტორტი ხომ მაინც არც მე მიყვარს და არც შენ...

ელენა — გაგიყვდი? გინდა სამსახური და კარგო და მართლა ციხეში ამოყო თავი?

მიკლი — ციხეში — არა, არ მინდა...

ელენა — შენ უნდა გეთქვა, ტორტიანად და ორასი ათასის ჩეკიანად გავავდებ თქო. და რაკი ჩეკზე ხმა არ ამოვიღია, ესე იგი, ის ჩეკი გინდა!

მიკლი — მინდა, ძალიან მინდა, მაგრამ...

ელენა — არა, თუ არ გინდა, ჩაიდებს ჯიბეში და წავა, რა კრობლემაა? მიკლი — არც არაფერი... მაგრამ შენ... შენ...

ელენა — კარგი რა, კარგი რა... ის შენი ტერა პატრიკი მთელი სამყაროს დასანახად იხდის...

მიკლი — ის კი...

ელენა — მარტო იხდის კი არა, ყველაფერს აკეთებს ყველას დასანახად და თანაც, ამდენ ფულს, მე მგონი, არც უხდია...

მიკლი — ბოლო ფილმში ნახევაკარი მილიონი დოლარი გადაუხადეს... ოღონდ იქ ყველანაირი სექსია...

ელენა — და ეს ფული, ამან რომ ჩეკში ჩაგვიტყვინა, შენ ნაკლები გგონია? ევრო ხომ უფრო ძვირია, ვიდრე დოლარი!

მიკლი — კი, ძვირია...

ელენა — ჰოდა, ყოველგვარი სექსის გარეშე ჩვენი კონსორციუმის პატრონი მილიონის მეხუთედს იხდის, თანაც ევროთი... დამინახავს და სულ ემ არის...

მიკლი — რას ამბობ, რას?! შენ მარტო ჩემი ხარ და მეტი არავისი... ელენა — ისევ შენი ვიქნები... დამინახავს და დამინახოს...

მიკლი — ისეთს რას ნახავს, რაც არ უნახავს?

ელენა — უნახავს, მაგრამ ჩემნაირი ის — არსად ექნება ნანახი... მიკლი — ჰო, არ ექნება...

ელენა — უნდა გინახოდეს კიდევც, რომ შენი ცოლი, შენი არომატული და მშვენიერი კომპი შენს გარდა კიდევ სხვასაც მოსწონს.

მიკლი — ეგ არ მიხარია...

ელენა — ის ხომ გინახია, კრედიტის ნახევარს რომ გავისტუმრებთ? მიკლი — ეგ — კი, ეგ — ძალიან კი!

ელენა — მაშინ, შენ ვადაწყვიტე შენ როგორც იტყვი, ისე მოვიქცევი... მიკლი — შენი ტრაკი თუ ორასი ათასი?

ელენა — ოღონდ დანახით, მხოლოდ და მხოლოდ დანახით. სხვანაირად — არა! არაფრის დიდებით!

მიკლი — აბა, მაგ ავადმყოფს შენ თავს როგორ დაეუთობო?

ელენა — არ დაუთობო, ხომ? (წაწყენი) და ეს დათმობა არ არის?... (პაუზა). მიკლი — შენ თვითონ გინდობა!

ელენა — ვაიმე, რომ არ შემიძლია?

მიკლი — შენი ვერაფერი გამიგია... ელენა — შენთან შემიძლია, მაგრამ ის უცხოა!.. ძალიან უცხო... და შენც კი დეგენერატი ხარ, რომ დამეთანხმე...

მიკლი — რა ექნა, ციხეში მე არ შემიძლია და... თორემ დიდი სიამოვნებით მოვკლავდი!

ელენა — მოკლავდი კი არა, შენც მაგნაირი იდიოტი ხარ და ფული რომ გქონდეს, შენც მასე მოიქცეოდ!

მიკლი — სამაგიეროდ, ნახევარი კრედიტი დაიფარება, ნახევარი!

მეხუთე სცენა

ბონიფაციუსი — სალუტი, ფავორიტი! შენ მოიგე!

ცხენი ტელევიზორიდან — მე კი გავიმარჯვე, მაგრამ ეს ქალი არ გაიხდის! ბონიფაციუსი — ისე გაიხდის, რომ შენი მონონებეული!

ცხენი ტელევიზორიდან — (ფიხვიტებს) ნუ მაცივნებს! ბონიფაციუსი — გაიხდის ნეტეში!

ცხენი ტელევიზორიდან — ვინის თვალწინ? ეგ ქალი ქმრის თვალწინ გაიხდის? და იმ თავის იმას გვაჩვენებს?

ბონიფაციუსი — აუცილებლად! რადგან მე ზუსტად გადავიხადე — არც მეტი და არც ნაკლები!

ცხენი ტელევიზორიდან — მაგასაც ვნახავთ! ბონიფაციუსი — (მაიკლს) ჩემმა ცხენმა მოიგო!

მიკლი — გილოცავთ!

ელენა — სულ თქვენი ფაფორიტიები იმარჯვენენ... (ფუფერს აიღებს, დაისხამს შამპანურს და ასწევს) გილოცავთ! (სკამზე ადის, შამპანურს სულ გამოცდის და ფუფერს მაიკლს გადმოუდებს. მაიკლი ფუფერს დაიჭრის და მაგიდაზე დადგამს).

ბონიფაციუსი — მოხარული ვარ!

ელენა — მე რაია ქერი! ან თუნდაც სელინ დიონი!

(მიკლი ჩართავს მუსიკას. ელენა იწყებს ცეკვას სკამზე და ნელ-ნელა იხდის. სულ რომ გაიხდის, ბონიფაციუსი ჯერ ითვლის).

ბონიფაციუსი — ერთი... ორი... სამი... ოთხი...

(პაუზა).

მაიკლი — ხუთი, პატივცემულო! ხუთი!
ბონიფაციუსი — ბრავო! (ტაშს დაუკრავს).

(მაიკლი პლედს მოახურებს ელენას და წამოკრეფილ ტანსაცმელს მიაწვდის. სანამ ელენა სამზარეულოში გავა ჩასაცმელად, ბონიფაციუსი მივა მასთან).

ბონიფაციუსი — (ჩეკს მისცემს) ეს ფული თქვენია! (ხელზე აკოცებს); დიდი მადლობა! (ისევ იმავე ხელზე აკოცებს და მეორეზეც წაეპოტინება).

მაიკლი — სდექ! (ბრაზით) ერთი ხელი საკმარისია! ალბათ!..

ბონიფაციუსი — აბა, კარგად ბრძანდებოდეთ, ჩემო გულუხვებო! (ნახვლას დააპირებს).

მაიკლი — ერთი წუთით!

ბონიფაციუსი — დიახ, გისმენთ.

მაიკლი — ხომ არაფერი გეწყინათ? ამ ბატს კიდევ ხომ არ გასინჯავდით? მაინც?

ბონიფაციუსი — (ათვალღერება ელენას) კომში უკვე გავსინჯე... უნდა გითხრა, რომ მართლა ძალიან არომატული და გემრიელი ჩანს... ცხენი ტელევიზორიდან — ტერა პატრიკზეც კი?

ბონიფაციუსი — შესაძლებელია!

ცხენი ტელევიზორიდან — ელისონ და ქეთრინ პიესებზეც?

ბონიფაციუსი — ალბათ!

ელენა — ფრთხილად იყავით, კომშია გულზე იცის დადგომა!

მაიკლი — (დიდ დანას აიღებს და ისე ჩეხავს ბატს, თითქოს ბონიფაციუსს ურტყამს) გასინჯეთ მაინც კიდევ ერთხელ...

ელენა — თანაც კომშით...

მაიკლი — და ჩემი ოჯახის ერთი პატარა საიდუმლოთი... საგვრწეულო საიდუმლოა და არავის ვეუბნებით... (მაიკლი თეფშზე გადაუღებს ბარკალს).

ბონიფაციუსი — კი, ბატონო, რაკი თქვენსას არ იშლით... ცოტა ფარშიც, თუ არ შენუხდებით... (მაიკლი გადაუღებს ფარშსაც). დიდი მადლობა! (ჭამს).

გულს წამოაზიდებს, საბაზანოში წვეარდება. იქიდან ისმის გულისრევის ხმა. შემოდის). ძალიან გემრიელია!

ელენა — სასიამოვნოა, რომ მოგეწონათ.

ბონიფაციუსი — კი, ძალიან... (ფუფურს აიღებს) თქვენ გაგიმარჯოთ...

ელენა — გაგიმარჯოთ...

მაიკლი — თითქოს... მაინც... რალაცნაირად... და ცოტათი...

ბონიფაციუსი — ნავედი, ნავედი... ძალიან დავიგვიანე უკვე... (კართან მისული უკან შემობრუნდება) არა, უბატოდ არ შეიძლება! (ჯიბიდან ისევ ამოიღებს ჩეკის წიგნაკს).

ელენა — (გაოცებული) ისევ ჩეკი უნდა გამოწეროთ?

ბონიფაციუსი — თქვენ სწორად ჩანვდით საქმის არსს... (მაგიდასთან ჯდება და წერას იწყებს).

მაიკლი — არა, ოღონდ ეგ არა!..

ელენა — რა — არა?

მაიკლი — ისევ ჩემ ცოლს თუ შეეხება, ეს უკვე მეტისმეტია!

ელენა — შენ რა იცი, რომ ისევ მე შემიხება?

მაიკლი — აბა, სხვას ვის შეეხება?! ვის?... ჯერ გნახა და მერე კიდევ... ისიც მოუნდა... მთლად ისიც...

ელენა — (სილას გაანწავს) შე ავადმყოფო!.. მე აღარ მეკითხებით?

ბონიფაციუსი — (გაიცინებს) სილას ვეთანხმები... თქვენი გვარი?

მაიკლი — (ყვრილით) ვისი?

ელენა — ჩემი?

ბონიფაციუსი — არა; თქვენი გვარი უკვე ვიცი. ამჯერდ თქვენი ქმრის გვარი მაინტერესებს.

მაიკლი — ჩემი?

ელენა — (გადაიკისკისებს) აბა-დუბა-დი აი-ბადი!..

ბონიფაციუსი — ჰოდა, ახლა ბატიც გავსინჯოთ...

მაიკლი — რა ბრძანეთ?

იოლნტა — Alea Jacta Est! (მაიკლს) გამაგრდი!

მაიკლი — მე წავალ!... სულ წავალ აქედან და ისევ ჩემუბნელ ლოთებთან დავჯდები...

ბონიფაციუსი — Alea Jacta Est! ანუ — წილი ნაყარიაო!

მაიკლი — არ ვიცი მე წილი! არა!

ბონიფაციუსი — თქვენი კრედიტი მთლიანად რომ დაიფაროს, ორას ოცი ათასი კიდევ არის საჭირო...

ელენა — კი, მაგრამ სულ ვერ დაიფარება...

ბონიფაციუსი — მაგრამ... ოცი ათასის გადახდა არ გაგიჭირდებათ, ჩემი კონსორციუმის წამყვანი სპეციალისტები ხართ!.. ამიტომ მე აქ ისევ ორას ათასი ჩავწერე თქვენ სახელზე.

მაიკლი — არა, არა და არა...

ელენა — და სამაგიეროდ?

ბონიფაციუსი — უნდა გაიხადოთ...

მაიკლი — არა, არა ვარ მე მასეთი! არა!

ელენა — ამანაც?

ბონიფაციუსი — მარტო კომში კი არა, ბატიც ხომ უნდა გავსინჯო?! მაიკლი — არა... არა და ვერა... ვერანაირად ვერა...

ბონიფაციუსი — დარწმუნებული ვარ, მშვენივრად იცეკვებთ...

მაიკლი — გეხვეწებით, არა და ვერა.. გეხვეწებით...

ბონიფაციუსი — კარგი, შეგიძლიათ, ტრუსი დაიტოვოთ...

ელენა — რა კეთილი ხარა! რა კეთილი!...
მაიკლი — არა, არა, მე... მე არ ვიცი, მე არ შემიძლია...
ელენა — (ბონფაჯიუსა) თქვენ ცოტა ხანს მომდევნო დოღს შეხედეთ და ჩვენ მოვიფიქრებთ, კარგი?
ბონფაჯიუსი — დიდი საიმოვნებით...

მეექვსე სცენა

(ელენა და მაიკლი ცალკე ლაპარაკობენ)

მაიკლი — უნდა წავიდე, სულ უნდა წავიდე ამ სახლიდან... წავიდე და ვადავიკარგო!
ელენა — კარგი, კარგი! მორჩი ეგ ისტერიკა!
მაიკლი — რა ისტერიკა, ქალი კი არა ვარ!

ელენა — ჰო, არა ხარ!... და, დამშვიდდი...
მაიკლი — ძალიან შეურაცხყოფილი ვარ! შეურაცხყოფილი და აღელვებული!
ელენა — მე უარესად ვიყავი...
მაიკლი — მე არ შემიძლია...
ელენა — მე შემიძლია, რომ გავიხადე? მესალისებოდა?

მაიკლი — არ გესალისებოდა, მაგრამ მე — არა, ვერა... ვერანაირად...
ელენა — მე აქი სულ გავიხადე და შენ ხომ მთლიანად გახდას არა გთხოვს, ტრუსიკის დატოვება შემიძლია! მეტი რაღა გინდა?
მაიკლი — ის მინდა, რომ ავიღებ იმ დიდ დანას და ჯერ იმას მოვჭრი თავს, მერე კიდევ — შენ!

ელენა — მეც?
მაიკლი — ჰო, შენც! იმიტომ, რომ ამხელა ვალები აიღე და სულ სტრეს-ში მაცხოვრებ!... ამდენი ხანს! მთელი ათი წელი უნდა ვინერვიულო და ამისთანა ღორები როცა მომაკითხავან, ამათ დაკრულზე უნდა ვათამბშო ერთი ადგილი...
ელენა — არავინაც აღარ მოგაკითხავს!... ხვალვე გავისტუმრებთ ყველა კრედიტს! ოთხასი ათას ევროს გავისტუმრებთ და მშვიდად ვიქნებით. ამბაზე იოლი რა არის?

მაიკლი — მე ცისფერი არა ვარ, არა! რომ ვიყო, კიდევ ჰო!
ელენა — მერე, ვინ გითხრა, გეი ხარო?
მაიკლი — მე რა ვიცი, როგორ უნდა სტრიალბიში ცემკა? და თან გახდა?
ელენა — მე რომ გავიხადე, ბოზი ვიყავი?..
მაიკლი — არ იყავი, მაგრამ...
ელენა — კიდევ კარგი, მაგას მაინც ხვდები, რომ ჩვენი ოჯახისთვის გა-

ვინადა!... თუ ვერ ხვდები?
მაიკლი — ვხვდები!
ელენა — კარგია, რომ ხვდები...
მაიკლი — მე ვერ გავიხდი. თან მუსიკაზე... არა, უნდა წავიდე... სულ უნდა წავიდე აქედან...
ელენა — დაიცვადე!...

მაიკლი — დავიცვადე, აჰა... მერე რა?
ელენა — მოდი, აბა, შენი მხატვრის კუთხეში დადექი. (მაჯიყის მაიკლი მოღ-ბერტომა) აი, ხომ ხედავ? რა მშვენიერი კუთხე მოგინწყვე, როგორი თან-ამდროვე მოლბერტი დავიღდი და შენც ხომ დიდებულ ნახატებს ხატავს!... თითქმის პიკასო და ცოტა ბოსხი, მარჯვენია...
მაიკლი — ჰო, ყოველთვის მარჯვენია!

ელენა — ეს ნახატები შედევრებია, ჩემო კარგო და დრო მოვა, დიდ ფასად ვიყიდება! აურაცხელ ფასად! სოთბის აუქციონზე! და სოთბის აუქციონს შენ ნუ ეხუმრები! შენი ერთი ნახატით ამ ჩვენი სტუმრის მთელი კონსორციუმი მოვიწვევ, რომ მოვიწვევო!

მაიკლი — (მოღბერტთან მიღს, ფუნჯს აიღებს და ხატვას იწყებს ნერვიულად) მოგვივა, აუცილებლად მოგვივა, მაგრამ ჩვენ არ ვიყიდით, არა?
ელენა — თუ დაგეჭვობდა, ვიყიდით კიდევ! ჩვენი ნება არ იქნება?
მაიკლი — ჰო... ჩვენი... და მაგაზე უკეთეს სიგარებს მოვნეწეთ! და დოღსაც თავისუფლად ვითამბშებ!

ელენა — რა თქმა უნდა, სიგარებსაც მონევ და საკუთარი იპოდრომიც გვექნება!
მაიკლი — (ხატვას შეწყვეტს) ვერა რა, მაინც ვერ გავიხდი!
ელენა — ნუ გახდდი, მაგრამ ყველაფერს დაეკარგავთ ამ უბრალო სისულე-ლის გამო, მე ხომ უკვე გავიხადე და აბა, რა დამაკლდა?

მაიკლი — არაფერი, მაგრამ...
ელენა — (პაუზის შემდეგ) თუ ჩვენი კრედიტი დაიფარება, შეიღს გავიჩენი ხომ გინდა შეიღი?
მაიკლი — ჰო, შეიღის მინდა და სოთბის აუქციონიც ძალიან მინდა... და სიგარებიც... და იპოდრომიც...

ელენა — ჰოდა, მიდი, თუ გინდა...
მაიკლი — მივაალ, მაგრამ მე რომ გეი არა ვარ?
ელენა — მიდი და, ცისფერივით კი ნუ იცემკებ, მაგარი კაცივით იცემკე...
მაიკლი — კაცივით?
ელენა — რა თქმა უნდა!

ელენა — რა თქმა უნდა!
მაიკლი — ეგ შემიძლია... მე ადრე ცემკაზეც კი ვიარე სამ-ნახევარი თვე... (ვაშალბული ხატავს).
ელენა — ჰოდა, ერთი კაი სიმღერა ჩემზე იყოს. ახლა კი მოეშვი მამ ხატ-ვას და ნამოდი!

მეშვიდე სცენა

(საათი ათწერ რეკავს).

ცხენი ტელევიზორიდან — შენი არ ვიცი, მაგრამ მე არა მჯერა!
 ბონიფაციუსი — ქმარიც თუ გაიხდის?
 ცხენი ტელევიზორიდან — ჰო, მხატვარია, ბოლოს და ბოლოს! თან ცოლის თვალწინ!
 ბონიფაციუსი — მერე რა? ცოლმა ისედაც იცის ქმრის ვირტუალური ღალატზე!
 ცხენი ტელევიზორიდან — არ გაიხდის, არა.
 ბონიფაციუსი — აი, ნახავ, თუ არ გაიხდის.
 ცხენი ტელევიზორიდან — (სინაწულით) ნუთუ ამათი ფასი მხოლოდ ორას-ორასი ათასი ევროა და მეტი არა?!

ელენა — (ბონიფაციუსს) როგორ ბრძანდებით, ხომ არ მოინწყინეთ? ბონიფაციუსი — არც ისე...

ელენა — ხომ ისევე მოიგო თქვენმა ფაეორიტმა ცხენმა?
 ბონიფაციუსი — (გაკვირვებულად) აბა, რა უნდა ექნა?
 მაიკლი — (ბოლოში) ჩემნაირების ფაეორიტები ვერ მოიგებენ, თორემ...
 ბონიფაციუსი — თქვენ რა გადანწყითეთ?
 ელენა — უვალოდ ცხოვრება!

(ელენა მუსკას ჩართავს. მაიკლი ძელის გარშემო ცემკავს და ნელ-ნელა იხდის. ბოლოს მხოლოდ ტრუსილა აცვია, რომელსაც ევროგაერთიანების დროშა ახატია. ელენა შეგვოვოდ ტანსაცმელს მისცემს ბოლოს და მაიკლი იცემებს).

ბონიფაციუსი — თქვენ ტალანტი ხართ, მხატვარო, დიდი ტალანტი!.. (მაიკლს ჩეკს მისცემს) ეს ფული სულ თქვენია! (მაგრად ჩამოართმევს ხელს) დიდი მადლობა!

ელენა — (მაიკლს) "არაფერს" უნდა უთხრა! მაიკლი — არაფერს...
 ელენა — პირიქით, მე ვარ მადლობელი თქო!
 მაიკლი — პირიქით, მე ვარ მადლობელი...
 ბონიფაციუსი — სალუტ!
 მაიკლი — გაგიმარჯოს... მაგრამ...
 ელენა — რა მოგივიდა?
 მაიკლი — არაფერი, უფოთავ!..
 ელენა — ჩემი ნიჟარა მოგიტანო?
 მაიკლი — ბალეარის კუნძულები... პალმა დე მალორკა...
 ელენა — (ბარდან ნიჟარას მოტანს) ზღვა, ზღვა, თოლია...

ოთიქობი ჰოქნი რა ტოვა ბონი, მანუნირან...

მაიკლი — (ყურზე ნიჟარას მოიღებს და ქანობას ისწებს). ბალეარის კუნძულე-ბი... პალმა დე მალორკა... პალმა დე მალორკა...
 ბონიფაციუსი — ეს რა კარგი დამშვიდების ხერხი გაქვით...
 მაიკლი — არა, არა... (ნიჟარას მოიშორებს ყურდანი და ისევ ელენას მიანჯდის) მე არა მშვიდვალს...
 ელენა — კარგი, ამერთხელ უფლებას მოგცემ და "ინ-ტერა-ქტივს" უყურე...
 მაიკლი — მხოლოდ ცოტას შევხედავ რა... (გამოიღებს დამალულ დისკს და თავიანთ ლეპტობში ჩადებს, მერე ჩართავს და უყურებს).
 ბონიფაციუსი — ესეც დამშვიდება?
 ელენა — ალბათ, ესეც...
 ბონიფაციუსი — რამდენადაც ვიცი, ინტერაქტივი, იგივე ინტერაქტიურობა არის ცნება, რომელიც ხსნის ობიექტებს შორის დამოკიდებულებების ხასიათს და ხარისხს...

ელენა — კი, მაგრამ ეს მაინც... ცოტა ისეთი რამე გახლავთ... ცოტა ისეთი და იმისთანა!
 ბონიფაციუსი — (ამ ლაპარაკსას ბონიფაციუსი მიიღებს მაიკლის ლეპტობში ჩასახედად, ხოლო ელენა კი წინ ელოება) როგორი ცოტა ისეთი და იმისთანა? ინტერაქტივი ფართო გაგებით აპროქსიმირებული ცნებაა! ეს ობიექტის იმანენტური თვისებაა. თუნდაც ტრანსლაციის ექსტრაქტული პოზიცირება იყოს. და მატერიალიზებას ახდენს სისტემური ინერციის დანაგროვების მიზეზ-შედეგობრივი კონტინუუმისა, როგორებიც გახლავთ ხარისხობრივი, რეაქტიული და დილოგური! და თანაც აღბეჭდილია ფაქტორიზაციის ინტერნალურ ლოკუსში! (ეაბის პორნოვარსკვლავ ტერაპტიკის ვნებანი კენესა სექსუალური აქტის დროს, გაჩემდება).

ელენა — (იციხის) აი, ხომ გაიგონეთ, რა არის აღბეჭდილი ფაქტორიზაციის ინტერნალურ ლოკუსში...
 ბონიფაციუსი — ეს პორნოფილია?
 ელენა — კი... ტერაპტიკი თამაშობს და "ინ-ტერა-ქტივი" ჰქვია...
 ბონიფაციუსი — უჰ, მე კიდევ სად ნაკედი!.. (ცინება). ეგეც ჰასტლერის სტუდიამ გადაიღო?
 ელენა — არ ვიცი, მაგრამ ახლავე გავიგებ... (მაიკლს ლეპტობს გამოუთვს).
 გეყოფა!..
 მაიკლი — მაგარია!..

ელენა — მაგარია, არა? (დისკს ამოიღებს ლეპტობიდან).
 მაიკლი — ჰო, ეს წინა ფილმზე უფრო მაგარია!
 ელენა — სტუმარი კითხულობს, ესეც ჰასტლერის სტუდიამ გადაიღო?
 მაიკლი — დიას, ჰასტლერის სტუდიამ... (გაახსენდება, სტრობოტიზი რომ იცემა და თავზე შემოიწყობს ხელებს).
 ელენა — ჩვენი კონსორციუმის პატრონმა ბრძანა, - ეს ფილმი ჯერ არ მიწახვასო! - და ვაჩუქებ, კარგი?

სისხლში ამოსვრილი მაიკლი და ელენა მაცვივარში აწყობენ ნაწილ-ნაწილ დაჭრილ ბონიფაციუსის გვამს, მერე კარებს ძლივს მიკეტავენ).

ელენა — ვაი...
მაიკლი — უჰ...

(ორივენი დასხდებიან).

ელენა — მე დავიღალე. შენ?
მაიკლი — მეც...
ელენა — (პაუზის შემდეგ). საათმა რამდენჯერ ჩამორეკა?
მაიკლი — ვერ დავითვალე...
ელენა — თერთმეტი ხდება... მალე შობას მოგილოცავ...
მაიკლი — მეც, კომპო...

ელენა — ეს რა ხდებოდა, არა?
მაიკლი — შობა ღამის სიზმარი...
ელენა — სიზმარი კი არა, კომპარი...
ელენა — არ გაგახარეთ მაინც... ხომ მაინც გადაუხადეთ სამაგიერო...
მაიკლი — იმიტომ, რომ ჩვენ ადამიანები ვართ და ემ კიდევ - ურჩხული იყო...

ელენა — ჰო, ადამიანები... და აი, ახლა ენერგია მომავა! ძალიან დიდი ენერგია!

მაიკლი — მართლა?
ელენა — ჰო, ისეთი ენერგია მომივიდა, რომ რამდენიმე ამისთანას კიდევ შევინახავ ჩვენ მაცივარში!

მაიკლი — არ ჩაეტევა იმდენი!
ელენა — ჩაეტევე!

მაიკლი — ჩვენ ძლიერები ვართ!
ელენა — მაგარი კაცი ხარ, ძალიან მაგარი! (ლოყაზე მიშეფეხულ სისხლს ვნით აულოკავს).

მაიკლი — შენ კიდევ უფრო მეტად გიდის კომპის სურნელი!... ჩემი საყვარელი კომპისა! (მოუხევივს და ჰკოცნის).

ელენა — მოდი ჩემთან! მოდი!
მაიკლი — აკი სტრიპტიზს კერვცკავო!.. შენნაირად ვერავინ ცეკვავს!

ელენა — მოდი მეთქი, მოდი! მინისძვრა მოვანყოთ!
მაიკლი — ათბალღიანი მინისძვრა!

(მაიკლი და ელენა ერთმანეთს მოხევევიან. ოთახი მართლა იწყებს ზანზარს).

მეთაუ სცენა

(მაიკლი და ელენა ზურგებით ერთმანეთს მიყრდნობილნი სხედან და ბონიფაციუსის სივარებს აბოლუბენ. კარზე ისმის ზარი).

ელენა — ვაიდე!
მაიკლი — რა იყო?

ელენა — მოვიდნენ!
მაიკლი — ვინ?

ელენა — პოლიცია იქნება.
მაიკლი — ჯერ არ ეცოდინებათ.

ელენა — როგორ არ ეცოდინებათ, ამ ჩვენ სტუმარს დაცვა მოჰყვებოდა ჩვენ სახლამდე...
მაიკლი — (ხელ-იქით მიიხედ-მოიხედავს და ტახტის ქვეშ ძვრება) არ მინდა ციხეში! არა!

ელენა — (მაგდის ქვეშ იმალება ისიც). არც მე მინდა!

(ზარი მეორედება).

მაიკლი — სულ შენი ბრალია...
ელენა — ჩემი კი არა, შენი!

მაიკლი — მერა შუაში ვარ?
ელენა — ვინ ემუქრებოდა ნაჯახივით დიდი დანით?

მაიკლი — და ხერხი-დანა ვის ეჭირა?
ელენა — სახსრებში გადახერხე, უფრო ადვილიაო? — ვინ მეუბნებოდა?

მაიკლი — მომეფელო, — ამას ვინდა მეუბნებოდა?
ელენა — ო, რა ფილიდი ხარ! ფილიდი და გაიძვერა!

მაიკლი — პირველი ვინ დაეთანხმა? პირველმა ვინ იცეკვა?
ელენა — რა მნიშვნელობა აქვს, პირველი ვიყავი თუ მეორე? შენ არ იცეკვე?

თანაც შენ შეღავათი მოგცა და ტრუსი დაგატოვინა!
მაიკლი — ახლა არ მითხრა, შეკრული იყო შენთანო!

ელენა — არც მაგას გამოვრიცხავ!
მაიკლი — ჩემ ადვოკატთან ერთად დაგელაპარაკები!

ელენა — მეც ჩემ ადვოკატთან ერთად დაგელაპარაკები!
მაიკლი — ვიცოდი, გაქანებული ბოზი რომ იყავი და ეს სტუმრობაც სულ შენი ჩანყოლია!

ელენა — ჩემი კი არა, შენი ჩანყოლია... შენ უპრანავ ხოლმე თვალებს იმ ქალბატონს, მწვანე თვალებით...
მაიკლი — და შენ რომ იმ დიდბეჭდიან დირექტორს ულიმი ხოლმე?!

(ზიარო მუორდება).

ელენა — დაიცადე! ეს ხომ ჩემი დედამთილი და მამამთილი არიან!

მაიკლი — ჰო, ახლა უნდა მოსულიყვნენ. გაუღებ?

ელენა — მე რატომ უნდა გავუღო? შენ გაუღე.

მაიკლი — არა, შენი გაღებული უფრო ესამოვინებათ.

ელენა — მე რა შეუპი ვარ?

მაიკლი — არც მე ვარ შეუპი.

ელენა — ჩემი მშობლები აქ ველარ მოვლენ, ცოცხლები აღარ არიან...

მაიკლი — პოლიცია რომ იყოს?

ელენა — ასე მაღლე ვერ მოვიდოდნენ...

მაიკლი — გაუღებ?

ელენა — მე ვერა... შენ?

მაიკლი — ვერც მე... და საერთოდ, მამაჩემს ჩვენი კარის გასაღები აქვს და თვითონვე შემოვია...

(ისმის საკეტიის ჩხაკუნის, საშობალო საჩუქრებით ხელში შემოდის კარლი და როზალია).

კარლი — სადა ხართ, ბავშვებო?

როზალია — რაღა დროს ამბავი ბავშვობაა? შეილიკო!.. საით ხარ? (დანახა-აქვს ტახტის ქვეშ შემხრიალ მაიკლს). აბა, გამოდი ჩქარა! ეს რა ბავშვური თამა-

შია, შეილიკო?

კარლი — (ის კიდევ მგვიდის ქვეშ ღამაღულ ელენას გამოიყვანს) რატომ გვე-მალეობთ?

ელენა — რა ვიცო, ისე... შობაა და...

კარლი — შობას გილოცავ, შეილიკო! (ელენას მისცემს საჩუქარს). ეს — დიდი სიყვარულის ნიშნაა.

ელენა — დიდი მადლობა!

როზალია — შობას გილოცავ, შეილიკო! (საჩუქარს გაუწვდის).

მაიკლი — დიდი მადლობა, დედა!

ელენა — სუფრასთან მობრძანდით...

კარლი — (შეცაზუნებული ათვლიერება სისხლიან კედლებს) ჩვენი ბერი ანდაზა არის ასეთი...

როზალია — ძველისძველი ანდაზა, სხვათაშორის...

კარლი — როგორც არნივის ბუდეზე მალაღი ბუდე არ არსებობს, ისე შობაზე დიდი დღესასწაულიც არ არის...

როზალია — ამბობენ, ცხოველები ამ დროს ადამიანური ენით ელაპარაკებიან ეთიმანეთსო...

კარლი — მცენარეები მღერაინ და...

როზალია — მდინარეებში კი თაფლი და რძე მოდისო...

კარლი — თაფლი და ღვინოოო, რძე კი არა...

როზალია — რძეო, რაღვან რძე უფრო სასარგებლოა.

კარლი — ღვინოო, ღვინოო...

როზალია — რძეო!

კარლი — ღვინოო!

როზალია — რძე!

კარლი — ღვინო!

ელენა — და თუ ასეთი ჰარმონიაა, საშობაო ბატებმა, ინდაურებმა და გოჭებმა რა დაამაჯეს, ყველას რომ დავკლავთ ხოლმე და შეეწყვამთ?

მაიკლი — ჰო, აი, კედლები რა დღემია...

როზალია — აქ დაკალით, შეილიკო, ბატები და გოჭები?

მაიკლი — თითქმის...

კარლი — საკვირველი ამბავია! ძალიან საკვირველი... რესტორანში ვერ შეუკვეთეთ?

ელენა — ჩვენი ხელით გაკეთებული გვინდოდა...

კარლი — და ახლა გედარდება, ბატო რომ დაკალი?

ელენა — ძალიან...

კარლი — ჩემი მშვენიერი რაალო, საშობაო ბატების და გოჭების ამბავი ის არის, რომ თავის დროზე ძალიან ხმაურობდნენ და ჩვილ იესოს არ აძინებდნენ.

როზალია — მართალია. და ამის სამაგიეროს ზდავენ ხოლმე საშობაოდ...

ელენა — იცით რა?

მაიკლი — არ დაუჯეროთ!

ელენა — ეს ადამიანის სისხლია!

როზალია — მართლა?

კარლი — ხუმრობთ?

ელენა — არა.

მაიკლი — ჰო, ვხუმრობთ...

ელენა — რა მესხმრება, ამ თქვენმა შვილმა დიდი, ნაჯახივით დანა აიღო და იმ ჩვენს სტუმარს შიგ კისერში ჩაარტყა მთელი ძალით...

მაიკლი — და შენ რომ ზურვიში გაუყარე ხერხი-დანა? ისიც მე ვიყავი?

როზალია — ვაიმე! ეს რა მესმის, კარლი!

კარლი — მართალს ამბობთ?

მაიკლი — მერე სახარებში ვინ გრიდა პატარა-პატარა ნაჭრებად?

ელენა — თავი ვინ მოაჭრა, თავი! და მთელი ძალით ვინ ჩეხავდა?!

ელენა — მეორედ კიდევ შენ იცეკვე! შენ შეკრული იყავი იმასთან, ტრუსიც იმიტომ დაგატოვინა!

კარლი — რატო უსი?

როზალია — ვერაფერი გვიცი!
 ელენა — ამას ორასი ათასი ევროს რეკი გამოიუნერა, ოღონდ იცეკვეო...
 მაიკლი — მე კი არა, შენ გამოვიწერა...
 ელენა — ვინ ამბობდა, აღარ მუშინია ციხეში ჩაჯდომისო? ჰოდა, ჩაჯექი ახლა და იყავი იქ!
 მაიკლი — შენც გვერდით მოგისვამ, ქალბატონო! აბა, ხომ არ გგონია, რომ სულ ჩემ თავზე ავიღებ მთელ დანაშაულს...
 ელენა — ვინ იძახდა, დავჭრათ და მაცვივარში შევიხახოთ, რომ სუნი არ აუვიდეს, სანამ ბინიდან გაივლინო?
 მაიკლი — და ვინ ახერხავდა იმ სანყალს ხელ-ფეხს, ვინ?
 ელენა — მე მხოლოდ ჩემი ადვოკატის თანდასწრებით დაგველაპარაკები! მაიკლი — მეც!
 ელენა — ან დამელაპარაკები, ან ვერა...
 მაიკლი — აი, სულ ასე იცი!... შენ მართლაც არ მომანოდე მიქსერი!
 ელენა — აბა, როდის?
 მაიკლი — როდის და, "ნაპოლეონს" რომ ვაცხოვობდი!
 ელენა — ეგ ხომ წინა საუკუნეში იყო! და თანაც "ნაპოლეონს" კი არა, "ფოზეფინას" აცხოვობდი! "ფოზეფინას"!
 მაიკლი — მე თვითონ როგორმე შენზე უკეთესად ვიცი, რასაც ვაცხოვობდი! ელენა — შენ არაფერიც არ იცი!
 მაიკლი — ვიცი!
 ელენა — არ იცი!
 მაიკლი — ვიცი მეტიც!
 ელენა — არაფერიც არ იცი!
 მაიკლი — პო, პო, მხოლოდ შენ იცი ყველაფერი!...
 კარლი — (როზალიას) საყვარელო, მე უკვე ძალიან ავლეული...
 როზალია — ძვირფასო, მე უფრო ადრე ვლეული... ამას გასწავლიდი, შვილიკო, ამას?
 კარლი — ეს როგორ ჩაიძინეთ, როგორ?
 ელენა — მოვიდა და სულში ჩაგვფურთხაო, ეს ამბობდა...
 მაიკლი — შენ არ ამბობდი? და პასუხიც მიიღოო, — ამასაც შენ არ ამბობდი?
 კარლი — (მუშუს დაარტყამს მაგიდაზე) გაჩუმდით ყველანი! თქვენი ხმა არ გავიგო!
 (პაუზა).
 როზალია — (მიშო, კარლს) ახლა რა ვქნათ, ძვირფასო?
 კარლი — არ ვიცი, საყვარელო...
 როზალია — ძვირფასო, რომ გაიქცენ და დაიმალონ სადმე?

კარლი — კარგი იქნება, ძვირფასო!... სადმე მოტეხე, მიუკავალ ადგილზე... რამდენიმე წლით... და მერე გაუხსნელ საქმეებში გადადებენ და მორჩა... როზალია — სხვათაშორის, იმდენი გაუხსნელი საქმეა პოლიციამ, იმდენი, რომ!..
 კარლი — თავზესყურელი, საყვარელო!... ხოლო ამბათი არამზადა სტუმარი მართლა ღირსი იყო!
 როზალია — ის მოუვიდა, რაც დაიმსახურა! მოვიდა და, სტერიტიზი აცეკვა! (წაუფიქვებს).
 კარლი — ეჰ, საყვარელო! ჩვენ ამდენს არ გვიხდოდნენ...
 როზალია — ნეტავი, ჩვენთანაც მოსულიყო ამისთანა ვინმე, არა, ძვირფასო?
 კარლი — პო, საყვარელო! ორი ათას ევროდ მე სტერიტიზსაც ვიცეკვებდი და ნიფხავსაც კი გავიხდიდი!
 როზალია — მეც, ძვირფასო! და ოთხასი ათასი ევრო მოგვეგროვებოდა! მთელი ნახევარი მილიონი!
 კარლი — ლამის, საყვარელო! ლამის ნახევარი მილიონი!... რადგან ასი ათასი დააკლდებოდა! ასი ათასი კი უსერიოზულესი თანხაა!
 როზალია — პო, ძვირფასო!... და იქნებ ჩვენც მოგვეკლა, არა, ძვირფასო?
 კარლი — გააჩნია, ვინ იქნებოდა, საყვარელო!
 როზალია — თქვენ ვინ მოკალით?
 ელენა — ჩვენი კონსორციუმის პატრონი!
 მაიკლი — პო, იმისი იყო მთელი ჩვენი კონსორციუმი.
 კარლი — კონსორციუმი?
 როზალია — პატრონი?
 კარლი — (პაუზის შემდეგ). ურთულესი მდგომარეობა... გამოსავალს ვერ ვხედავ, საყვარელო!..
 როზალია — ჩვენ რომ ამბოხეთ და ვაფაროთ, თანამონაწილები გამოვდივართ, არა, ძვირფასო?
 კარლი — რასაკვირველია, საყვარელო, რასაკვირველია!.. კანონის წინაშე პირნათლად უნდა მოიხადონ სასჯელი...
 მაიკლი — მე ციხეში არ მინდა, მამა!
 ელენა — არც მე არ მინდა!
 როზალია — ადრე უნდა გეფიქრათ მაგაზე... როგორ შეიძლება ადამიანის მოკვლა?
 კარლი — და მით უმეტეს, ამხელა კონსორციუმის მფლობელისა!
 როზალია — საშინელებაა!
 კარლი — კომპარია!
 როზალია — რატომ დავდექი ასეთ ცუდ გუნებაზე, ძვირფასო?
 კარლი — არ ვიცი, საყვარელო...
 როზალია — შენ არაფერი იცი, ძვირფასო...

კარლი — ნუ მჩხუბები, საყვარელო!.. (მაიკლს და ელენას) უნდა აღიაროთ დანაშაული და სასჯელი შეემისებებოდათ...
მაიკლი — ვალიარებ, რომ ნაჯახივით დიდი დანით დავჩხუვებ კორპორაციის მფლობელი...

ელენა — კორპორაციის კი არა, უკვე კონსორციუმის!
კარლი — ამხელა კონსორციუმის ვატრონი!
როზალია — თვითონ ის!
ელენა — მე კი — ხერხ-დანით დავხერხებ და მაცივარში შევინახებ ნაჭრე-ბი...

როზალია — ვაი, თქვე უბედურებო...
კარლი — ვინ, ვინ შეინახებო მაცივარში?
მაიკლი — სტუმარი.
ელენა — კორპორაციის მფლობელი...
მაიკლი — კორპორაცია კი არა, კონსორციუმის... და ჩვენი ბრალი არ იყო...
ელენა — თავად მოგვკვლევინა თავი...
როზალია — პოლიციას უნდა ჩაბარდეთ, შეილტობო... აღიაროთ დანაშაული და სასჯელი შეემისებებოთ... სხვა გზა არ არის...

(უცებ კარლს ხარხარი აუტყდებოდა):
მაიკლი — რა გაცინებს, მამა?
როზალია — გავიყუდი, ძვირფასო?
ელენა — ვაიმე, მართლა?
კარლი — (ძლივს ითქვამს სულს) მოიცადეთ...
როზალია — რაღა მოვიცადო, პოლიციამ ვრეკავ... ეს რა საშინელი შობა დაგვიდგა...

მაიკლი — უსამინდესი...
ელენა — ძალიან... კომპარული...
კარლი — ბავშვები ხუმრობენ!
როზალია — საიდან დაასკვენი?
კარლი — სანამ აქ წამოვიდოდი, ტელევიზორში აჩვენებდნენ იმ თქვენი კორპორაციის ვატრონს...
მაიკლი — კონსორციუმის...
ელენა — მართლა ის იყო?
როზალია — დარწმუნებული ხარ, ძვირფასო?
კარლი — დიახ, დარწმუნებული ვარ, საყვარელო. უბატრონო ბავშვთა საბლში არიგებდა საჩუქრებს...
მაიკლი — მართლა, მამა?
კარლი — ვო, ჩემი ორივე თვალით ვუყურე...
როზალია — ტელევიზორს ძლივს ავგლიჯე. სანამ აქ წამოვიდოდი...

კარლი — და ისიც თქვეს, მთელ ევროპას უნდა მიუღო ცილის შობაო!
მაიკლი — (პაუზის შემდეგ) აბა, ჩვენ ვინ მოვკვალით?
ელენა — (დანანებო, ჩეკებს ამოღებს) ნუთუ ეს ჩეკები ყალბია?
კარლი — შობა დამება და ყველაფერი შეიძლება მოხდეს... აბა, მაჩვენე...
როზალია — (პაუზიდან ჩამოვარდნილ ბუმბუხს დაიჭრს) ეს ბატის ბუმბუხი არ არის...

მეთერთმეტე სცენა

(სათის დიდი ისარი თორმეტს უახლოვდება.
გაისმის კათოლიკური "შობა დამის მესა" — Ad Missam in Virgilia.
იღვება მაცივრის კარი და იქიდან გამოდის ვიღაც უხილავი. ისმის ნაპიჯების ხმა და თავისით ჩაირთვება პლაზმური ტელევიზორი.
ტელევიზორში ბარდნის, — იმხელა ფანტელები მოდის, ვეგონება ბუმბუხი ცივივო და იმ ფოფქების ფონზე გამოჩნდება ბონიფაციუსი.
ოლინდ, მთლად ბონიფაციუსიც არ არის — ჰგავს და არც ჰგავს...).

ბონიფაციუსი — (ისმის ვერობას ჰიშინო — ლუღვფეგ ვან ბეთპოვენის მეცხრე სიმფონის უკანასკნელი ნაწილი). მთელ ჩემ საყვარელ და ძალიან ძვირფას ევროპას, ამ კეთილშობილ კონტინენტს, რომელიც წარმოადგენს დასავლეთის სამყაროს მშობელი რასების სამშობლოს, ქრისტიანული სარწმუნოებისა და ეთიკის ფუძემდებელს, ძველი და თანამედროვე დროის კულტურის, ხელოვნების, ფილოსოფიისა და მეცნიერების აკვანს, მთელ რევას მილიონ ევროპელს მიხდა მიუფლოცო შობის დიდი და ნათელი დღესასწაული, მინდა ვუსურგო მშვიდობა, კეთილდღეობა, აღმშენებლობა, აღმშენებლობა და თავისუფლება. ჩვენი არსებობის ქვაკუთხედი არის ადამიანის უფლებების განუხრედი და მიზანმიმართული დაცვა! დიახ, ჯალბატონებო და ბატონებო, ჩვენ გვიჯობს უმაღლესი და უფროსი, ვიდრე შევამყოთ ტირანია! და მე ბედნიერი გახლავართ, რომ ჩემი და ჩემი კონსორციუმის სახელით ჩემს საყვარელ რევას მილიონ ევროპელს, ხაზს ვუსვამ, რევას მილიონ თავისუფალ ევროპელს ვულოცავ შობის ბრწყინვალე დღესასწაულს...
მაიკლი — ჩვენ სწორედ ეს მოგვკალით!
ელენა — ვო, ესა ნამდვილადა!
მაიკლი — და დავხერხებო...
ელენა — და მაცივარში შევინახებო!
როზალია — (კარლს) რა ხდება, ძვირფასო, ვერაფერი გამოვიდა!
მაიკლი — (თვალუბს მოსრებას) არ მეჩვენება, ნამდვილია!
ბონიფაციუსი — (ტელევიზორიდან) იქით გაიხიეთ!

მაიკლი - მე?
 ბონიფაციუსი - ჰო, თქვენ!
 როზალია - რა ხდება, ძვირფასო? შენ ხომ ეს ტელევიზორში ნახე?..
 კარლი - ჰო, საჩუქრებს არიგებდა.
 როზალია - ამ ჩვენმა ბავშვებმა კი მოკლეს!.. ხომ ასეა, ბავშვებო?
 ელენა - დაახლოებით...
 მაიკლი - თითქმის...
 როზალია - ჰოდა, რა ხდება, ძვირფასო?
 კარლი - ჯერ ვერ ვხვდები, საყვარელო.
 როზალია - არა, ნამდვილად რაღაც ხდება, რაღაც და, რა ხდება, უნდა ამიხსნა, ძვირფასო!
 კარლი - აბა, მე რა ვიცი, რა ხდება?! საყვარელო?!
 ბონიფაციუსი - (ჯიბებიდან ყინულებს ამოიღებს და ტელევიზორიდან ოთახში გადმოყრის) რა მოგივიდათ, ადამიანებო... ეს ხომ შობის ჯადოსნური ღამეა...
 მაიკლი - ჰო, აი! ჯადოსნურიო!
 ელენა - ეს გველაპარაკება კიდევ!
 მაიკლი - ტელევიზორიდან!
 კარლი - ჯადოსნურიო, საყვარელო! ჯადოსნური!
 ელენა - ჯადოსნური? (ჩეკებს დანანებით დაჰყურებს) და ეს ჩეკები ყალბია?!.
 მაიკლი - აბა, სულ ტყუილად გავმართეთ სტრიპრიზები?!
 ბონიფაციუსი - (გადმოდის ტელევიზორიდან) ნამდვილია, ეგ ჩეკები ნამდვილია!
 მაიკლი - ნამდვილიაო, ნამდვილი!
 ელენა - ნამდვილია, მაგრამ ჩემი ეს (თავის უკანაღზე მიუთითებს) ამისაზე მეტი ღირდა!
 მაიკლი - ან ღირდა, ან არა! ჩემი რა ნაკლებია?!.
 ბონიფაციუსი - ჩეკები ნამდვილია... (ელენას) ორასი ათასი თქვენ გადაგხადეთ და (მაიკლს) თქვენც ამდენი!
 ელენა - მე უნდა დამიმატო!
 მაიკლი - მეც!
 ბონიფაციუსი - რაც ღირდა, ის გადაგხადეთ... და სანამ მოკვლის საფასურში არ გამოგიქვითავთ, არ გაჩუმდებით?
 ელენა - გავჩუმდი!
 მაიკლი - მეც!
 როზალია - (კარლს) ეს თუ მოკლეს, ცოცხალი როგორღაა, ძვირფასო?
 კარლი - არა ვიცი, საყვარელო, არაფერი არ ვიცი!
 ბონიფაციუსი - სადაცაა შობა დადგება!.. აბა, პუფებზე ადით ყველანი! ჩქარა! ჩქარა! (ყველანი ადიან სკამებზე). აი, ახლა დადგებით მანდ და თქვენ ზურგს უკან დარჩება ყველაფერი ცუდი, რაც აქ მოხდა და ისიც, რაც იმის

ნინ მოხდა!.. სულ ტყუილი იყო ყველაფერი!
 ელენა - ეს ჩეკებიც?
 მაიკლი - ჩვენი ჩეკები!
 ბონიფაციუსი - არა, ჩეკები ნამდვილია!.. ხომ გითხარით! და როგორც კი საათი თორმეტჯერ დარეკავს, ყველანი წინ გადმოხტებით, ახალ წელიწადში!.. გესმით? ოღონდ... სანამ რამეს ჩაიდენდეთ, სულ ცოცხალი, სულ ცოცხალი, სულ ცოცხალი...
 როზალია - სულ ცოცხალი...
 კარლი - სულ ერთი ციდა...
 ბონიფაციუსი - ჰო, დაფიქრდით ხოლმე... გესმით?.. სანამ რამეს ჩაიდენდეთ, მანამდე დაფიქრდით... იმაზე დაფიქრდით, რომ რასაც აპირებთ, ის კარგია თუ ცუდი... ის, რაც კარგი გგონია შენთვის, იქნებ სხვისთვის არის ცუდი... მოდით, ისე მოვიქცეთ ხოლმე, რომ ყველასთვის იყოს კარგი... გაიგონეთ, ადამიანებო?
 როზალია - მე, კი! ძალიან! შენ, ძვირფასო?
 კარლი - კი, საყვარელო, მეც ძალიან!
 ბონიფაციუსი - აბა, ერთი, ორი და სამი!
 (სათი თორმეტჯერ რეკავს. ოთხივენი წინ გადმოხტებიან სკამებიდან და უკან იყურებიან შიშით. ისმის სიმღერა Bob Marley And The Wailers - White Christmas - ეს სიმღერა იძებნება აქ - <http://www.youtube.com/watch?v=hEfGeOoQiQM>).

ბონიფაციუსი - ამ თქვენ შემწვარ ბატს, იცით, რა აკლდა? გარშემო შემოწყობილი, მთლიანი კომპები. ძველი ბერძნების წესით შემწვარი კომპები.
 როზალია - (კარლს) მთლიანი კომპებით უფრო გემრიელი იქნება, ძვირფასო?
 კარლი - ძალიან, საყვარელო!..
 როზალია - ჩვენ რომ არ ვიცით, ძველი ბერძნები კომპს რა წესით შეწვავდნენ ხოლმე, ძვირფასო?
 კარლი - რაც არ ვიცი, ის უნდა ვიკითხოთ, საყვარელო.
 ბონიფაციუსი - კომპს გულს გამოაჭრიდნენ, მერე იმ გამოჭრილში თავს ჩაასხამდნენ და ისე შეწვავდნენ ხოლმე... (პაუზა). და ესეც თქვენი საშობაო ბატი თაფლიანი კომპით!.. შობას გილოცავთ ყველას...

(ოთხი განცვიფრებული და ენაჩავარდნილი პერსონაჟის მზერა მიაცილებს ტელევიზორიდან გამოსულ და პოდიუმივით ხალიჩით მოგებულ და განათებულ გზაზე, დიდი ფანტელის თოვში მიშავალ სტუმარს - თან არის და თან არც არის ბონიფაციუსი. პაუზა).

როგორია — აი, მაშინ რომ ავლელდი, ძვირფასო, იმაზე გაცოდებით მეტად ვლელავ? და რატომ?
 კარლი — სასწაული შობა ღამეა, საყვარელო, სასწაული და შენ კი არა, მეც კი დავლევდი ახლა ორიოდე ფუტერს — მღელვარების ნიადაგზე!
 როგორია — ერთსაც ვერ დავლევ!
 კარლი — აბა, რომ ვლელავ?
 როგორია — შენთვის არ შეიძლება...
 კარლი — მაშინ ვლელავ?
 ელენა — ალელვება ისეთი უნდა, მე რომ ვლელავ... (ჩემს ათამამებს ხელში)
 აი, ჩვენი თავლიანი კომპები...
 მაიკლი — ეგ ჩემებია და არა თავლიანი კომპები!
 ელენა — ან არის და ან არა...
 მაიკლი — შენ რომ ეჭვი არ შეგეპაროს, ისე ხომ არ იქნება!
 ელენა — იქნება, იქნება...
 მაიკლი — კარგი ერთი რა... შენ მაშინაც არ მომანოდე მიქსერი!
 ელენა — აბა, როდის?
 მაიკლი — როდის და, "ნაკოლეონს" რომ ვაცხოვრებდი!
 ელენა — ეგ ხომ წინა საუკუნეში იყო! და თანაც "ნაკოლეონს" კი არა, "ყოზეფინას" აცხოვრებდი!
 მაიკლი — "ნაკოლეონს"!
 ელენა — "ყოზეფინას"!
 მაიკლი — "ნაკოლეონს" მეთქი...
 ელენა — "ყოზეფინას"!
 მაიკლი — "ყოზეფინას" მეთქი...

დასასრული

2010 წელი.

ცეკვა მკვდრეკითი
 (კომიკური თრილერი ორ მოქმედებად და თქმსმეტ სურათად)

- მოქმედებები:
1. დევი — ქმარი, აჭიმებს ატეკაცუნებს.
 2. პოა — ცოლი, საბალეტო პუანტუზით დაბაკუნობს.
 3. ტატუ — სხვა ქმარი, კრიალოსნის მარცვლებს არაკუნებს.
 4. ლილი — სხვა ცოლი, ვერცხლის მონეტებით მიივები უჩხრიალებს.
 5. პატრონი — რომელიღაც ძალოვანი უწყების გენერალი, უხმაუროდ დადის.

მთელი პიესის განმავლობაში მთების გადაღმა, არცთუ შორს მიმდინარე საომარი მოქმედებების ხმები მოისმის: აუეთქებები, მოერიმე თვითმფრინავების გრიალი, ავტომობილების და ტყვიამფრქვევების კაკანი, — მაგრამ ამაზე პერსონაჟებს რეაქცია აღარ აქვთ — ეს მათთვის ჩვეულებრივი იფაა.

1. ოტელის წინ, გზაზე

(ისმის მთის ჩქარი მდინარის შხუილი და ვერტეჟერის ხმა, რომელიც თანდათან ვეშორდება).

პატრონი — (ასანოს გააჩხაკუნებს, სივარას უკლებს). თქვენ ესეც უსმა ბენ ლადენის ნაჩუქარი არ გეგონათ... როგორც იმ ჩიბუხზე დამბარალეს. არა, ეს შეეცარიიდან გამოგზავნილი ექსტრალისის სივარაა...

(კაუზა. პატრონი მოსასმენ აპარატს გაუჩვენებელი ტკაცუნით ჩართავს. შემოდინა ლილი და დევი, პატრონი შეუმჩნეველად უსმენს მათ დიალოგს).

ლილი — (მისი ვერცხლის მძივები ყოველ ნაბიჯზე ჩხრიალებენ მთელი პიესის განმავლობაში). Hi!